

[Ingomar Petersen.]

ligbyggeri, så er det en nødvendighed, at vi finder en styringsmekanisme for dette, ellers kan vi risikere, at det fortsætter med denne saksakkrus til stor skade ikke alene for byggeriet, men også for samfundsøkonomien.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om statstilskud til visse miljøinvesteringer [af Gudme m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. VII. Fremsat 24/1 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg har med interesse og sympati læst det radikale venstres forslag til folketingsbeslutning om statstilskud til visse miljøinvesteringer.

Jeg vil gerne om forslaget indledningsvis sige, at regeringen naturligvis er enig med forslagsstillerne i, at en beskæftigelsesfremmende politik er bydende nødvendig på nuværende tidspunkt. Samtidig er det klart, at vi alle må være stærkt interesserede i den hurtigst mulige forbedring af miljøet.

Det radikale venstres forslag tilsigter vel netop at forene de beskæftigelsesmæssige og miljømæssige formål. Det må imidlertid efter min mening nøje overvejes, om en tilskudsordning som den foreslåede nu også er den rigtige måde at løse såvel de beskæftigelsesmæssige som de miljømæssige problemer på. Det er nødvendigt, at det nøje overvejes, om vi for det beløb, der efter forslaget skal ydes, får virkninger på beskæftigelsen og på miljøet, der står i rimeligt forhold til udgifterne for statskassen.

Der tales i forslaget alene om virksomhedernes miljøinvesteringer i forbindelse med de krav, som må blive stillet til den enkelte virksomhed i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Spørgsmålet om en afhjælpning af arbejdsløsheden og fremme af miljøforbedringer må imidlertid nødvendigvis ses i en større samfundsmæssig sammenhæng. Beskæftigelsesfremmende foranstaltninger kan jo have flere virkninger. Nogle kan have en virkning, som afhjælper et akut behov for beskæftigelse, men som ikke i øvrigt har de virkninger, som på længere sigt er de bedst tænkelige for beskæftigelsen og for miljøet. Andre vil have virkninger ud over den øjeblikkelige situation. Når man skal træffe beslutninger om at yde støtte af hensyn til beskæftigelsessituationen, må der ikke kunne herske tvivl om, at denne støtte har den størst mulige effekt både på kortere og længere sigt. Der bliver altså tale om en vanskelig afvejning, som må kræve nærmere overvejelse.

I denne forbindelse må det vel også overvejes, hvorvidt eventuelle støtteordninger til miljøforanstaltninger bør gives i form af egentlige tilskud eller i form af låneordninger af en sådan art, at de har en støtte-lignende karakter. Fordelen ved sidstnævnte støtteform er åbenlys, og samtidig vil en sådan ordning måske kunne have den samme miljømæssige og beskæftigelsesmæssige effekt som en tilskudsordning.

Der sidder i øjeblikket et udvalg under miljøministeriet med amtmand Elkær-Hansen som formand, som for tiden arbejder med udarbejdelse af en betænkning om støtte til forureningsbegrænsende projekter. Så vidt jeg er orienteret, vil betænkningen komme til at indeholde konkrete forslag om forskellige støtteformer. Jeg har fået oplyst, at udvalgets betænkning vil foreligge inden for ganske kort tid. Når udvalgets indstilling foreligger, regner jeg med, at vi har et bedre grundlag for at træffe beslutning vedrørende spørgsmålet om fremme af beskæftigelsen i forbindelse med miljøministeriet. Betænkningen vil også give os et bedre grundlag for at afgøre, hvorledes administrationen af en sådan støtteordning i givet fald skal tilrettelægges.

Jeg har omtalt nogle af de betænkeligheder, som de radikales forslag giver anledning til at nævne, men samtidig vil jeg dog gerne